

ΑΝΕΚΔΟΤΑ ΑΣΙΑΤΙΚΑ ΝΟΜΙΣΜΑΤΑ

(ἀποσπασμα ἀνεκδότου μελέτης)

Ἀσχολούμενος ἀνεκδότως, ὡς ἔφθην εἰπὼν, περὶ τὴν συναγωγὴν καὶ μελέτην τῶν Ἀσιατικῶν νομισμάτων τῶν διαφόρων ἀσιατικῶν ἐθνῶν προάγομαι καὶ αὐθις ἐκθέσαι βραχεὰ τινὰ περὶ τινῶν ἀνεκδότων Ἀσιατικῶν νομισμάτων πρὸς συμπλήρωσιν τῆς περὶ τῆς ἱστορίας τῶν Ἀσιατικῶν νομισμάτων σχοινοτενοῦς μελέτης ἡμῶν.

α.) Νόμισμα χρυσοῦν τοῦ προφήτου Μωάμεθ ἐν σχήματι μεγαλητέρῳ τῆς ὀθωμ. λίρας ὁλικῆς τριῶν δραμίων περίπου· ἐξ ἐνὸς φέρει τὸ σύμβολον Ὄθωμ. θρησκείας γραφῇ κουφικῇ ἐχούσῃ οὕτω: «Λά ἰλαχέ-ἰλλ-ελλάχ, βέ Μωχάμετι, ῥεσοῦλ-οὐλλάχ» ἥτοι οὐκ ἔστι Θεός, εἰμὴ ὁ Θεός, καὶ ὁ Μωάμεθ ἔστι ἀπεσταλμένος παρὰ Θεοῦ· καὶ ὁπισθ. «Λεῖδνα Μωχάμετ ῥεσοῦλ οὐλάχ» τουτέστι ὁ ἀρχηγὸς Μωάμεθ ἀπεσταλμένος παρὰ Θεοῦ καὶ κάτωθεν τὸ τρίτον ἔτος ἐγείρας· τὰ πρῶτα ὑπὸ τοῦ Μωάμεθ προφήτου χαραχθέντα ἢ κοπέντα νομίσματα εἰσὶ χρυσᾶ καὶ ἀργυρᾶ, ἀκούσθως δὲ ἐκόπνισαν καὶ χάλκινα μικρὰ διαφόρων σχήματος καὶ μεγέθους καὶ κατὰ διαφόρους τύπους. Ἀπὸ τῶν μόνον οὗ τὰ χρυσᾶ καὶ ἀργυρᾶ νομίσματα εὐρίσκονται 26 τὸ ἐν Κων/πόλει. Αὐτοκρατορικὸν θησαυροφυλάκειον (χαζινεὶ χασά), ἐνθα φυλάσσονται ἅπαντα τὰ τιμαλφῇ κειμηλιατῆς Ὄθωμ. θρησκείας καὶ τοῦ κράτους ἐν νῦν. Τοιαῦτα δὲ εὐρίσκονται καὶ ἐν ταῖς ἱεραῖς πόλεσι τῆς Ἀραβίας.

β.) Νόμισμα χαλκοῦν τοῦ αὐτοῦ προφήτου Μωάμεθ ἐν σχήματι ἀργυροῦ εἰκοσαρίου μεταλλικοῦ· φέρει δὲ ἐμπρ. κύκλον τινὰ κοσμοῦμενον δι' ἐτέρου καὶ τινῶν στιγμῶν κατὰ τὸν τύπον ἐπὶ κεφαλῆς τὴν λέξιν Ἐλμελικ καὶ κάτωθεν αὐτῆς μίαν ὀριζόντιον γραμμὴν, εἴτα κατὰ δεξιὰν στίξεις τινὰς καὶ ἐτέραν γραμμὴν, κατῴπ. φέρει τὴν λέξιν Μωχάμετ ἐλνεπὴ ἥτοι ὁ ἡγεμὼν Μωάμεθ ὁ προφήτης· ὅπ. ἕτερον κύκλον καὶ ἐντὸς αὐτοῦ δύο τρίγωνα, ἥτοι τὸ ἐν ἐπὶ τοῦ ἄλλου καὶ περίεξ αὐτῶν ἀστέρας· ἐν τῷ μέσῳ τῶν δύο τριγώνων φέρει ἕξ ἀστέρας κατὰ δεξιὰν κυκλοειδῶς καὶ ἐν τῷ μέσῳ στίξιν τινὰ· τὸ τοιοῦτο δὲ καλεῖται παρ' Ἀσianoῦς μίχρι Σουλ εἰμὰν καὶ εἶναι συμβολικὴ παράστασις συνήθους παρὰ τοῖς ἀρχαίοις νομίσμασι τῶν ἀσιατικῶν ἐθνῶν. Τὸ νόμισμα τοῦτο ἔστι μίαν σπάνιον καὶ πρῶτην φορὰν ἀπαντῶμεν μεταξὺ τῶν ἀσιατικῶν νομισμάτων.

γ.) Κερμάτιον χαλκοῦν παχύτατον ἀργαίον κοπὲν ἐν Αἰγύπτῳ καὶ φέρων ἐμπρ. κουφικῇ γραφῇ τὸ Δοῦρβι φὴ Μισίρ ἥτοι γκόπμ ἐν Αἰγύπτῳ. διὰ τῆς λέξεως φὴ σχηματίζεται προεκτεταμένως ἡμικύκλιον καὶ ἐντὸς αὐτοῦ ἔστι τεθειμένη ἡ λέξις Μισίρ. ὅπ. δὲ φέρει μονογραφικόν τι σύμπλεγμα ἀραβουργικῇ τῇ τυπῳ, ὅπερ τυγχάνει παραστατικὸν συμβόλον. τὸ τοιοῦτὺν ἔστι λίαν περίεργον καὶ πρῶτοφανές.

Τὸ κερμάτιον τοῦτο φαίνεται μοι νὰ εἶναι λίαν ἀρχαῖον καὶ ἐκόπῃ ἐπὶ τῆς ἐποχῆς τῶν Μαμελούκων καὶ ἰδίως τοῦ Νουρεδίου Ἀλῆ, ὅστις ἀρχηγὸς αὐτῶν ὢν

ῥηνηγορεύθῃ τῇ 7254 Σουλτάνος, ἡ δ' Αἰγύπτος, ὡς γνωστὸν ἐκυβερνήθη ὑπὸ τῶν Μαμελούκων μέχρι τοῦ 1517, ὅτε Σελῆμ ὁ Α'. Σουλτάνος τῶν ὀθωμανῶν ἀφελὼν τὴν ὑπερτάτην ἀρχὴν ἀφῆκεν αὐτοῖς τὴν διοίκησιν μόνον τῶν ἐπαρχιῶν προεξάρχοντος Σατράπου τῆς Ὑΐλης. Ἀλλὰ τῷ 1811 ὁ Μεχμέτ Ἀλῆς συναθροίσας αὐτοὺς ὡς ἐπ' ἐκστρατεῖαν ἀπέκτεινε πολλοὺς.

δ.) Νόμισμα χρυσοῦν ὀθωμ. ζυγίζον 4 κόκκους ἀπέφθου χρυσοῦ κοπὲν ἐν Χαλεπίῳ φέρων ἐξ ἐνός τὸ ἐξῆς: Σουλτάν Σελημ ἱπνι Σουλτάν Ὁρχάν ἄν Νάδρεχου δοῦρεβι φὴ Χαλεπσε νὲ 974. ἥτοι ὁ Σουλτάν Σελημ υἱὸς τοῦ Σουλτάν Ὁρχάν, θειῆ ἀρωγῇ ἐκόπῃ ἐν Χαλεπίῳ ἐν τῇ 974 ἐγείρας· ἐκ τοῦ ὀπισθεν δὲ Σαροῦν Νασάρ Ἰζουλα πασάρ φὴ λπερ βέλ παχρ. ἥτοι ὁ ἀτρομπτος ὑπερασπιστής, ὁ ἐνδοξος ἐπὶ ὁράσει ἐν τε τῇ ξηρᾷ καὶ τῇ θαλάσσῃ· ἡ γραφὴ ἔστι ἀρχαία σουλοῦς. Μεταξὺ δὲ τῶν διαφόρων λέξεων τοῦ νομίσματος τοῦτου ὑπάρχουσι καὶ τινὰ σήματά κομμητικὰ συνήθη τοῖς τύποις ἐὼν ἐν Συρίᾳ κοπέντων νομισμάτων.

ε.) Νόμισμα χρυσοῦν ὀθωμ. κοπὲν ἐν Αἰγύπτῳ καὶ ζυγίζον 60 κόκκους καθαροῦ χρυσοῦ φέρων ἐξ ἐνός· «Σουλτάνουλ περβὴν βι χακκάνουλ παχράιν ἐς Σουλτάν ἱπνι Σουλτάν» καὶ ἐκ τοῦ ἐτέρου: «Σουλτάν Μουράτ ἱπνι Σελημ Χάν ἄν Νάδρεχου δοῦρουβι φὴ Μισίρ» πενὶ 982, ἥτοι ὁ Σουλτάνος τῶν δύο Ἡπειρῶν, ὁ Μονάρχης τῶν δύο θαλασσῶν ὁ Σουλτάνος υἱὸς τοῦ Σουλτάν Μουράτ υἱοῦ τοῦ Σουλτάν Σελημ Χάν. Τῇ θειᾷ ἀρωγῇ ἐκόπῃ ἐν Αἰγύπτῳ ἐν ἔτει 983.

στ.) Νόμισμα καὶ αὐθις ὀθωμ. χρυσοῦν κοπὲν ἐν Αἰγύπτῳ καὶ ζυγίζον 60 κόκκους καθαροῦ χρυσοῦ φέρει δὲ ἐξ ἐνός τὸ: Σουλτάν Μεχμέτ Χάν ἱπνι Σουλτάν Μουράτ ἄν νάδρεχου δοῦρουβι φὴ Μισίρ· ἐν ἔτει 1003· καὶ ἐξ ὀπ. Σάροῦν Νασάρ Ἰζουλα πασάρ φὴ λπερ βέλ παχρ.

Χρ. Παπαδόπουλος

ΕΙΚΟΝΕΣ

Φωτεινὴ Γεν. Κολοκοτρώνη

Μίαν ἀρχαῖκην γυναῖκα, μίαν ἐκ τῶν πρῶτων Ἑλληνίδων, μίαν σουλιώτισσαν, γεννηθεῖσαν καὶ ἀνατραφεῖσαν καὶ ζήσαν κατὰ τὸ πλεῖστον ἐν τῷ μέσῳ τῆς τρικυμίας τοῦ μεγάλου Ἀγῶνος καὶ τῶν μετ' αὐτὸν περιπετειῶν καιρῶν, τὴν κόρην τοῦ Φώτου Τζαβέλλα καὶ τὴν νύμφην τοῦ Θεοδώρου Κολοκοτρώνη, ἐκῆδευσαν ἐσχάτως αἱ Ἀθῆναι. Ἦτο ἐκ τῶν ὀλίγων ἐκείνων λειψάνων, τῶν ὀλιγίστων κεισθισταμένων καθημέραν, ἅτινα παριστῶσιν ἡμῖν ἀκόμῃ ζωντανὴν τὴν εἰκόνα τῆς ὑπὸ τὴν δουλείαν Ἑλλάδος, τῆς Ἑλλάδος τοῦ 21, τῆς Ἑλλάδος τοῦ Κυβερνήτου, τῆς Ἑλλάδος τοῦ Ὄθωνος. Ἐγεννήθη ἡ Φωτεινὴ ἐν Κερκύρᾳ, τὴν ἡμέραν ἀκριβῶς καθ' ἣν ἀπέθνησκεν ὁ πατὴρ τῆς Φώτος, δηλητηριασθεὶς ὑπὸ τοῦ Ἀλήπα-σα, συνετεία τῶν παιδιγνώστων πρὸς τὸν τύραννον πολέμων τοῦ Σουλίου καὶ τοῦ πόθου τῆς ἐκδικήσεως καὶ τῆς ἐξοντώ-

σεως ὃν ἔτρεφε καθ' ὅλων τῶν ἐξεχουσῶν σουλιωτικῶν οικογενειῶν ὁ Ἀλῆς. Ὁ βίος δ' αὐτῆς στενώτατα συνδέεται πρὸς τὰ ἡρωϊκώτερα κατορθώματα καὶ τὰ ἱστορικώτερα γεγονότα τοῦ ἔθνους ἡμῶν. Κορασὶς μικρὰ ἔτι παρειαῖα εἰς ὅλας τῆς ἰδιαίτερας πατρίδος αὐτῆς τὰς ταλαιπωρίας, συμμετέχε τῶν φρικτῶν πολέμων αὐτῆς καὶ ὑπέστη πάντας τοὺς κινδύνους καὶ τὰς τύχας αὐτῆς. Κατόπι, μετὰ τὴν πτώσιν τοῦ Σουλίου, ἦλθεν εἰς τὴν Στερεάν, καὶ συνεμερίσθη πάσας τὰς ὁδύνας τῆς πολιτείας τοῦ Μεδολογίου. Ριπταζομένη δ' ἐν τῷ λαίλαπι ποικιλοτρόπως, κατέληξε τέλος τῷ 1827 εἰς Ναύπλιον, ὅπου ὁ γέρον Κολοκοτρώνης ἐξέλεξε τὴν νεαρὰν Σουλιώτισσα, τὴν ἀμαζόνα κόρην τῶν Τζαβελλῶν, σύζυγον διὰ τὸν υἱὸν τοῦ Γενναίου. Μετ' ὀλίγον δὲ ἡ χαρὰ τῆς ἀπελευθερώσεως τοῦ ἔθνους συνεπλήρου τὴν χαρὰν τοῦ γάμου τῆς, καὶ ἡ νεαρὰ καὶ πολυπαθὴς θυγάτηρ τῶν ἡρώων ἐγένετο μία τῶν ἐπιφανεστέρων δεσποινῶν τῆς ἀποκαθισταμένης ἐλληνικῆς κοινωνίας. Ἡ Ἀμαλία ἐξέλεξεν αὐτὴν κυρίαν τῆς τιμῆς αὐτῆς, ἀντεπροσώπευσε δ' ἐφ' ἱκανὸν ἐν τοῖς ἀνακτόροις τὸ γόνητρον τοῦ οἴκου τῆς. Ἐξῆσε δ' ἔκτοτε, καὶ μετὰ τὴν ἐξωσιν τοῦ Ὄθωνος, ἐνταῦθα, μεταξὺ τῶν πολυπληθῶν συγγενῶν τῆς καὶ τῶν φίλων, σέμνωμα τῆς πρωτευσούσης, μέχρι τοῦ βαθμοῦ γήρατος, ἐν ᾧ ἀπέθανε, κηδευθεῖσα δημοσίᾳ δαπάνῃ καὶ μετ' ὅλων τῶν ὀφειλομένων εἰς τὸ ὄνομα αὐτῆς τιμῶν.

Ἡ Ἀλεξάνδρα

Χαιρετίζοντες μαζὶ με ὅλας τὰς Ἀθῆνας τὴν ἐπάνοδον τῆς προσφιλοῦς κόρης τῶν, τῆς γλυκυτάτης ἀθηναίας, τῆς λατρευτῆς βασιλοπούλας, τῆς συμπαθεστάτης νυφούλας τῶν ἡν με τόσον σπαραγμὸν ἀπεχαιρέτισαν ὅταν ἐπήγαγεν εἰς τὰ ξένα νὰ πανδρευθῇ καὶ με τόσον καμάρι ἐπαναδλέπουν σήμερον ἐπιστρέφουσιν ἀπαράλλακτον ὅποιαν τὴν ἤξευραν, πάντοτε ἀγαπῶσαν ἀλλὰς καὶ πάντοτε λατρευομένην, δημοσιεύομεν σήμερον τὴν εἰκόνα τῆς, ὡς ἐπικαιροτέραν πάσης ἄλλης, με τὴν εὐμορφὴν ὑπογραφὴν τῆς ἀποκάτω.

Ἐνερξὶς τοῦ σχολικοῦ ἔτους

Τὰ σχολεῖα ἤρχισαν. Μέσα εἰς τὴν τάξιν θορυβοῦν τόρα, φαινόμενα διὰ τῆς ἡμαιοίκτου θύρας, τὰ παιδία. Ὁ γυναιὶς διδάσκαλος, ἀγαθότατος ὑπὸ τὸν σκοῦφον τοῦ προβάλλει εἰς τὴν πόρταν καὶ οἶπτε ἐν βλέμμα πρὸς τὰ ἔξω. Καὶ εἰς τὸν δρόμον ἡ καλὴ μπτέρα ὀδηγεῖ τὰ δύο παιδάκια εἰς τὸ σχολεῖον, τὸ ἕνα εὐχαριστημένον καὶ πρόθυμον, καὶ τὸ ἄλλο ξυνίζον ὀλίγῳ τὰ μούτρα του. Καὶ ὁ καλὸς γυναιὶς διδάσκαλος περιμένει καὶ ἀνοίγει νὰ τὰ ὑποδεχθῇ διὰ νὰ τοῦ ἀποδείξῃ ὅτι δὲν ἔχει καὶ πολὺ δίκαιον νὰ τὰ ξυνίζῃ...

Περωτὴ ταξιδιωτικῇ

Ὁ χειμὼν ἔφθασε. Καὶ τὰ πτηνὰ τοῦ καλοκαιριοῦ, τὰ πτηνὰ τῶν ὁποίων τὸ

γλυκύ κελάδημα μᾶς ἐξύπνα καὶ τῶν ὁποίων τὸ εὐθυμνὸν πέταγμα παρηκολούθουμέν τόνον εὐχαρίστως τριγύρω μας, τὰ πτηνὰ τὰ ὁποῖα τρέμουν τὸ ψῦχος καὶ φοβοῦνται τὰ χιόνια, τὰ πτηνὰ, οἱ φίλοι τοῦ ἔαρος καὶ τοῦ θέρους οἱ ξένοι, κινουὺν διὰ τὴν μᾶς ἀφήσουν, νὰ φύγουν εἰς θερμότερα, ἡλιώτερα κλίματα, νὰ ἐπιχειρήσουν τὸ μακρινὸν ταξεῖδι, ἀπὸ τὸ ὁποῖον μᾶς ἤλθαν καὶ ἀπὸ τὸ ὁποῖον θὰ μᾶς ξαναέλθουν τὴν ἐρχομένην ἀνοιξιν. Θὰ μᾶς ξαναέλθουν; Ἀρά γε πόσα, καὶ ποῖα ἐξ αὐτῶν ἄρα γε; Ὁ χειμὼν τὰ ἐπρόφθασεν, ἐνῶ εὐρίσκονται ἀκόμῃ εἰς τὸν δρόμον. Ὑπὲρ τὴν ἐξηγριωμένην ἡδὴ θάλασσαν, ἢν μαστίζει βίαιον πνεῦμα ἀνέμου, ἵπτανται μετὰ δυσκολίας. Ἐν τῇ ὁμίχλῃ ἥτις καλύπτει ἡδὴ τὸν ὀρίζοντα ἀσθενῶς τινάσσουν τὴν πτέρυγα καὶ δὲν διακρίνουν καλῶς τὴν αἰθερίαν τῶν ὁδῶν. Μεταξὺ τῶν ὀρνέφων προσπαθοῦν νὰ διασχίσουν τὸ σκότος τοῦ οὐρανοῦ καὶ νὰ ἀντισταθοῦν εἰς τῶν στοιχείων τὴν δυσμένειαν. Καὶ πολλὰ ἐξ αὐτῶν ἐξαντλοῦνται ἐν τῷ ἀγῶνι, καὶ πολλὰ ἀποπλανῶνται, καὶ πολλὰ ἀποχωρίζονται τῶν συντρόφων των, καὶ πολλὰ καταπίπτουν κουρασμένα καὶ ἡμιθανῆ καὶ τρέμοντα ἐπὶ τῆς πλυσίδου ἀκτῆς. Θάρρος, πτερωτοὶ ταξιδιώται! Θάρρος, διὰ τὴν νὰ φθάσετε εἰς τὸ πέρας τοῦ ταξιδίου σας, εἰς τὰς θερμὰς χώρας ὧν ὁ λαμπρὸς ἥλιος σᾶς ἀναμένει, θάρρος διὰ τὴν νὰ ἐπανέλθετε καὶ μᾶς εὐφρανέτε πάλιν μετὰ τὸ γλυκύ σας κελάδημα καὶ μετὰ τὸ εὐθυμνὸν πέταγμά σας!...

ΝΕΩΤΕΡΑ

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΑ ΚΑΙ ΚΑΛΩΤΕΧΝΙΚΑ

Ἐν Ἰταλίᾳ ἐξεδόθη ἔργον τι μικρὸν μὲν, ἀλλὰ μεγάλως, φαίνεται, ἀξίας καὶ εὐνοϊκῶς κριθέν ὑπὸ τῶν ἀσχολουμένων εἰς ἱστορικὰς καὶ φιλοσοφικὰς μελέτας. Ἐπιγράφεται «Περὶ τοῦ προοιμίου Διοδώρου τοῦ Σεκελιώτου», παρατηρήσεις ὑπὸ Νικολάου Μαρίνου. Ἡ ἀξία τοῦ συγγράμματος τοῦτου συνίσταται ἐν τῇ ἀνακαλύψει τοῦ ἀληθοῦς χαρακτῆρος τοῦ ἔργου τοῦ μεγάλου Σεκελιώτου, ὁ ὁποῖος μόνος ἐξ ὅλων τῶν ἱστορικῶν τῆς ἀρχαιότητος ἠδυνήθη ν' ἀναγνωρίσῃ ἐν ταῖς περιπετείαις τῆς ἀνθρωπότητος τὴν ἐνέργειαν τῆς ἱστορίας, καὶ ἐνεκα τοῦτου δέον εὐλόγως νὰ θεωρηθῇ ὡς ὁ πατὴρ τῆς φιλοσοφίας τῆς ἱστορίας.

— Ὁ διδάσκαλος οἰκονομολόγος Λεοῦ Μπουλιέ ἐν τινὶ νεωτέρῳ μελέτῃ αὐτοῦ περιέχει σημειώσεις τινὰς περὶ τῆς παραγωγῆς τοῦ ἀργύρου ἀπὸ δεκαεπταετίας καὶ ἐντεῦθεν. Κατὰ τὰς σημειώσεις ταύτας ἡ παραγωγή ἀργύρου ἐδιπλασιάσθη ἀπὸ τοῦ 1873, διότι ἐν ᾧ τὸ ἔτος τοῦτο παρήχθη ἀργυρὸς 62,267,000 οὐγγιῶν, κατὰ τὸ ἔτος 1889 ἡ παραγωγή αὐτοῦ ἀνῆλθεν εἰς 126 ἑκατομ. ἡ παραγωγή αὕτη ἀρκεῖ πρὸς ἐξήγησιν τῆς ὑποτιμῆσεως τοῦ ἀργύρου, ἡ ὁποία θὰ αὐξήσῃ ἐπὶ μᾶλλον ἐνεκα τῆς ἐπὶ μᾶλλον δραστηριότητος παραγωγῆς τῶν μεταλλείων τῆς Ἀμερικῆς.

— Ὁ καθηγητὴς κ. Σολιάνος, διευθύνων

τὰς ἐν Πομπητῇ ἀνασκαφάς, ἐδημοσίευσεν ἀρτίως σπουδαίαν μελέτην περὶ τοῦ ἑλληνικοῦ ναοῦ, ὅστις ἐγείρεται ἐν τῇ τριγωνικῇ ἀγορᾷ τῆς ἀρχαίας ταύτης πόλεως. Ὁ καθηγητὴς Σολιάνος ὑποστηρίζει ὅτι τὸ οἰκοδόμημα τοῦτο ἦτο ἑλληνικῆς ἀρχιτεκτονικῆς οὐχὶ ὅπως καθαρᾶς, ἀνῆκε δὲ εἰς ἀρχαίαν ἐποχὴν καὶ εἶνε ἴσως ὁ ἀρχαιότερος ναὸς τῆς Πομπητῆς. Κατὰ τὸν συγγραφέα ὁ ναὸς ἦν ἀφιερωμένος εἰς τὸν Ἀπόλλωνα καὶ Ἀρτέμιδα.

— Ὁ καθηγητὴς κ. Σαίμ ἐκ Μιλδούρνης ἐδημοσίευσεν νέαν θεωρίαν περὶ ἐξελίξεως, ἐν ᾗ διακηρύσσεται ἀπολύτως ἀντίθετος πρὸς τὰς θεωρίας τοῦ Δάρβιν καὶ περὶ ὑποστηρίζει τὴν ἐξέλιξιν.

— Ὁ διδάσκαλος ἀγγλὸς κριτικὸς Ρούσκιν θὰ ἐκδώσῃ προσεχῶς δύο τόμους ποιήσεών του μετὰ πολλῶν εἰκόνων.

— Ἐν τῇ «Ἀσιατικῇ Ἐπιθεωρήσει», ὁ Σέρνδαλ πρόκειται νὰ δημοσιεύσῃ περὶ ἑργῶν ἀρθρὸν περὶ τῆς Κυκλωπείου Ἀρχιτεκτονικῆς ἀσιατικῆς καταγωγῆς ἐν Πολυνησίᾳ.

— Νέον φιλολογικὸν περιοδικὸν ἐκδοθήσεται προσεχῶς ἐν Γερμανίᾳ. Τὸ περιοδικὸν, ἐπιγραφόμενον *Der Zeitegenosse*, προτίθεται νὰ καταπολεμήσῃ τὴν εἰς τὴν Γερμανίαν εἰσαγωγὴν ξένων φιλολογικῶν ἔργων μικρᾶς ἀξίας.

— Ἰσως δὲν εἶνε περιττὸν νὰ σημειώσωμεν ὅτι ἡ ἐν Ἀθήναις Γερμανικὴ Σχολὴ ἔλαβε παρὰ τῆς τουρκικῆς κυβερνήσεως ἄδειαν νὰ ἐνεργήσῃ ἀνασκαφὰς ἐν τῷ χώρῳ ἐν ᾧ ἠγείρετο ἡ ἀρχαία πόλις Μαγνησίας παρὰ τὸν Μιάνδρον. Ἡ πόλις αὕτη εἶνε περὶ ἑκατὸν διὰ τὸν ναὸν τῆς Ἀρτέμιδος, τῆς ὁποίας πολλὰ κοσμήματα εὐρίσκονται ἐν Λούδρῳ. Αἱ ἀνασκαφαὶ γενήσονται ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ διδάκτορος Χούμαν.

— Ἀπέθανε πρό τινος ἐν Ἀγίῳ Ραφαὴλ παρὰ τὴν Νίκαιαν ὁ Ἀλφόνδος Κάρερ, ὁ γνωστότατος παρ' ἡμῖν ἐκ τοῦ ἀριστουργήματος αὐτοῦ «ὑπὸ τὰς Φιλύρας» ἔργον, τὸ ὁποῖον ὑπῆρξε τὸ πρῶτον καὶ τὸ τελειότατον ἴσως ἐξ ὅλων ὅσα ἔγραψε καθ' ὅλον τὸν μακρὸν αὐτοῦ βίον, καὶ τὸ ὁποῖον ἀναφέρεται ὡς πραγματικὸν ἐπεισόδιον τῆς νεότητός του. Ἐκτὸς τοῦ ἐξόχου τούτου ἔργου τοῦ ἀποπνεύοντος ῥωμαντισμὸν καὶ μελαγχολίαν ἐν μεγίστῃ ποικιλίᾳ σκηνῶν καὶ ἐν ἰσχυρᾷ δράσει ὁ Κάρερ συνέγραψε πολλὰ, ἐξ ὧν ἀξία σημειώσεως εἶναι αἱ Σφῆκες καὶ Ταξιδίον περὶ τοῦ κήπου μου. Ὁ Κάρερ ἐγεννήθη ἐν Παρισίοις καταγόμενος ἐκ γερμανικῆς οἰκογενείας, ἤρξατο δὲ τὸ φιλολογικὸν αὐτοῦ στάδιον ἐν τῇ ἀκμῇ τοῦ ἀγῶνος μεταξὺ ῥωμαντισμοῦ καὶ κλασικισμοῦ, ἐν τῇ ἐποχῇ κατ' ἣν συνήθηται ἡ μεταξὺ τῶν δύο σχολῶν πάλη περὶ τὸν Ἑρνάνν τοῦ Βίκτωρος Οὐγῶ.

ΕΥΤΡΑΠΕΛΑ

Ὁ καθηγητὴς:— Δύνασαι νὰ μοῦ εἴπῃς πῶς ὠνομάζετο ὁ σοφὸς ἐκεῖνος, ὅστις πρῶτος ἀνεκάλυψεν ὅτι ἡ γῆ κινεῖται;

Ὁ μαθητὴς μετὰ σκέψιν, ἀνακράζει ἀλθῆνης ὡσεὶ ἐμπνευσθείς:

— Ὁ Νῶε! ...

ΣΤΙΓΜΑΙ ΤΕΡΨΕΩΣ

3

τ . . ε . . α . ο . . ν . κ . .
 . ο ι . . . ου . ι ο ι . . τ . . ε
 . ε . . ο . . ο ι . . ε . α . ε . ο ι .

Νὰ προστεθῶσι τὰ ἐλλείποντα στοιχεῖα.

4

ΓΡΙΦΟΣ

π

ο ο
 τρεῖς οἱ σῦς ν' ν' πης κο
 π π
 ο

5

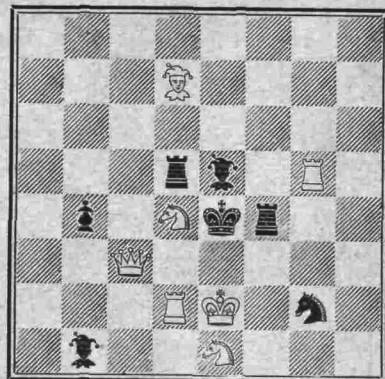
Τὰ πλούτη τὰ ὑπέμετρα δὲν εἶνε εὐτυχία, ἀλλ' εἶνε πλοῦτος ἀληθὴς ἡ

Νὰ συμπληρωθῇ τὸ δίστιχον.

ΠΡΟΒΛΗΜΑ 1.

Ἐστὶν παρὰ τοῦ κ. Δ. Α.

Μαῦρα

Λευκά

Τὰ λευκὰ πιέζουσιν καί μὴ εἰς τρεῖς κινήσεις

ΓΡΑΜΜΑΤΑ

Σ. Ν. Μ. Φιλιππούπολιν. Ἡ συνδρομὴ ἐκ τοῦ τῆς «Ἀκροπόλεως» ἐλήφθη, ἀναμένομεν τὸν κατάλογον τῶν συνδρομητῶν σας.— Δ. Σ. Μιτυλίνην. Σώματα τῶν νέων συνδρομητῶν ἀπεστάλσαν καὶ τὰ ἰδικὰ σας φύλλα, ταχυδρομικῶς σᾶς ἐγγράψαμεν.— Α. Φ. Κεφαλληνίαν. Τὸ φύλλον τοῦ κερδίσαντος ἐξαστίχου λαμβάνει ἡ κ. Α. Α. Ἀθήναις.— Καν. Ε. Π. Α. Μιτυλήνην. Ἐνεγράψετε καὶ σᾶς ἀπεστάλσαν τὰ φύλλα.— Π. Π. Βαρωσίας. Φύλλα ἀπεστάλσαν ὁμοίως Ἀκρόπολιν θὰ φροντίσωμεν, ἀναμένομεν τὰς ἐνεργείας σας.— Α. Η. Πάτρας. Ἀγγελία ἐλήφθη μετὰ 3 συνδρομητῶν καὶ τοῦ ἀντιτίμου τῆς συνδρομῆς των, φύλλα ἀπεστάλσαν, εὐχαριστοῦμεν.— Α. Κ. Σ. Μ. Μ. Σύρον. Αἱ 2 ἐξάμνητοι συνδρομαὶ σας ἐλήφθησαν, ταχυδρομικῶς λαμβάνεται ἀποδείξεις.— Δ. Ι. Μ. Ζάκυνθον. Τὸ ποιημάτιόν σας δημοσιευθήσεται, εὐχαριστοῦμεν διὰ τὴν ἀποστολήν ἀτυχῶς τὸ ἔτερον τοῦ φίλου σας κ. Α. Α. ἀκατάλληλον.— Ι. Γ. Κέρκυραν. Ἢ μετάφρασις τῶν στίχων τοῦ Βερανζέρου κακίστη.— Ε. Π. Μάλτα. Ἀμφοτέραι αἱ συνδρομαὶ ἐλήφθησαν, σᾶς εὐχαριστοῦμεν θερμῶς διὰ τὸν εἰλικρινῆ ἐνθουσιασμόν σας ὑπὲρ τοῦ «Ἀττικοῦ Μουσείου».

(Βασιλικὴ Τυπογραφία Ν. Γ. Ἰγγλέση.)